

har jeg ikke kunnet blive staaende ved det Forslag, der er stillet af Regeringen, men har maattet stille Ændringsforslag om, at der yderligere forlægges 4 Liniebatailloner til Sjælland. For nu ikke at gøre de økonomiske Krav større end højst nødvendigt har jeg foreslaaet, at disse 4 Liniebatailloner skulle tilvejebringes derved, at man tog 4 af de til Forsvaret af Jylland—Fyn bestemte Batailloner og overførte dem til Sjælland og til Gengæld tog 3 af de til Sjællands Forsvar bestemte Reservebatailloner og overførte dem til Jylland. Der vil med denne Ændrings Gennemførelse ikke være forbundet anden Udgift, end at disse 3 Reservebatailloner faa lige saa stærke Rammer som de andre Reservebatailloner i Jylland—Fyn, og at der bliver oprettet 1 — siger og skriver en — ny Reservebataillon. Man kan mod Forslaget indvende, at det i nogen Maade medfører en Svækkelse af Forsvaret i Landsdelene Vest for Store Bælt, og det er ubestrideligt. Men fra de fleste Sider er man jo dog enig om, at Hovedvægten af Forsvaret maa koncentreres paa Sjælland, og da de jydsk-fynske Reservebatailloner med deres forholdsvis stærke Rammer og med ungt og nylig uddannet Mandskab i Forbindelse med de derværende 4 Liniebatailloner dog altid ville kunne yde nogen Modstand mod en Neutralitetskrænkelser, har jeg anset det for at være forsvarligt at gennemføre denne Ordning. Til hvert Fodfolksregiment af Linien har jeg foreslaaet, at der skal knyttes et Maskingeværkompagni; saadanne smaa med Maskinskyts væbnede Afdelinger ville under visse Omstændigheder og i et givet Øjeblik kunne tilføre Forsvaret en betydelig Styrke. Herom tale Erfaringerne fra den russisk-japanske Krig, og herfor taler det ogsaa, at man i fremmede Hære enten har indført eller staar i Begreb med at indføre saadanne Afdelinger.

Jeg har ikke kunnet tiltræde Regeringens Forslag om at fiksere Rekruttilgangen, navnlig af Hensyn til Fodfolket og af Hensyn til at faa den fornødne Styrke tilvejebragt. Navnlig ved uregelmæssig Mobilisering er det nødvendigt, at man udskriver saa meget Mandskab, som overhovedet er tjenligt til Krigstjeneste. Jeg har derfor paa dette Punkt fulgt Forsvarskommissionens Indstilling om, at man skulde fastsætte Udskrivningsprocenten til 0,53 af Befolkningen. Det er muligt, at det endda med den Udskrivning kan knibe noget med at faa den fulde Krigsstyrke ved Afdelingerne, og jeg har derfor anset

det for rigtigt at foreslaa Værnepligtstiden udvidet fra 16 til 20 Aar. Dette sidste Forslag har i og for sig ikke saa megen praktisk Betydning, fordi det under alle Omstændigheder under vanskelige Forhold maa være Regeringens Sag at indkalde fornødent Mandskab, selv om de 16 Aar, i hvilke Mandskabet er pligtigt til at staa til Hærens Raadighed, skulde være forløbne. Der vil med dette Ændringsforslag være forbundet den Fordel, at man kommer bort fra det, som i Øjeblikket finder Sted, at kun en Del af Ungdommen indkaldes, medens en anden Del, som ikke i nogen Maade er mindre tjenlig til den militære Tjeneste, gaar fri, og man vil navnlig undgaa i Løbet af nogle Aar at komme til at foretage Forandringer i Rekruttilgangen.

Med Hensyn til Fodfolkets Uddannelse maa jeg fraraade den foreslaaede Deling i et Sommerhold og et Vinterhold. Vinterholdet vil nemlig paa Grund af Forholdene faa en meget mangelfuld Uddannelse. Det vil f. Eks. meget vanskeligt og maaske slet ikke kunne faa Uddannelse i Bataillon og kun vanskeligt i Kompagni, og som Følge af denne mangelfulde Uddannelse af Vinterholdet, og da Vinterholdet kommer til at udgøre $\frac{1}{7}$ af den samlede Fodfolksstyrke, vil Fodfolkets Kvalitet i høj Grad blive svækket. Derfor har jeg stillet Forslag om, at hele Fodfolkets Uddannelse foregaar i Sommerhold. Som Følge deraf maa saa en Del af Styrken komme til at ligge til Vintertjeneste, til fortsat Tjeneste i 8 Maaneder, saaledes som det for øvrigt er Tilfældet nu. En Følge af dette Forslag er, at der maa indkaldes ca. 200 Mand af Arbejdstropperne mere end efter Regeringens Forslag til Tjeneste ved Fodfolksafdelingerne. Dette medfører ikke nogen Merudgift, da dette Mandskab kun giver Erstatning for Mandskabet af Vinterholdet, som ellers skulde have været anvendt paa den Maade.

For Rytteriets Vedkommende mener jeg, at det under flere Omstændigheder kan være en skæbnsvanger Foranstaltning, om man indskrænker Rytteriregimenternes Antal til 4. De til Sjælland bestemte 2 Regimenter ville formentlig være ude af Stand til at gøre fornøden Fyldest ikke mindst af Hensyn til Kystforsvaret og til rettidig Oplysning om fjendtlige Landgangsforøg. Og for at de andre Vaaben og Forsvarets Ledelse i det hele taget kunne være nøje underrettede om den foreliggende Situation, er det efter min Formening nødvendigt at have mindst 3 Rytteriregi-